

pilissed Talled peawad sinnul Päsgaks
ollema, siis teggid nemmad keik täppi-
lised, ja kui ta ütles: need lappilised;
siis teggid nemmad keik lappilised Talled.

§. 197. Ta råkis neile ka ülles, mis
Råks ta Jummalalt olli sanud, sedlt
årraminda keige omma Barrandussega
(§. 195.) Temma Maesed heitsid temma-
ga warji ühte Nousse, ja ütlesid: ees
meie olle kui wöörad Innimessed ommast
Jessaarvatud? ta on meid otse årramü-
nud, ja ikka meie Omma årrasö nud —;
keik mis Jummal sianule on üttelnud,
sedda te!

§. 198. Jakobbil juhtus se Õnnets,
et Laban olli Faunist kaugele Roddunt
årraläinud, omma Lambaid nütma.
Jakob wööttis siis Råtte, ja panni om-
madlap sed ja ommad Maesed Kammelide
ja

ja satis Peik ommad Lojussed, sured ja
piisokessed, mis ta enne sele olli joudnud
sada Mesopotamia Maal, sedlt årra,
ja keik omma Barrandust, mis ta en-
ne sele olli koffopannud, et ta piiddi mi-
nema omma Issa Isaaki jure jälle Ra-
naani-Male (§. 173.). Ja et Rael olli
Jakobhilt öppinud, Jehowat, sedda el-
lawat Jummalat auustama, siis wööt-
tis temma fallaja need Teravi, Rujud
årra, mis temma Issa Laban prukis
fui Jummalaid auustada (§. 80.).

§. 199. Menda Jakob põggenes, ja
keik, mis temmal olli, ja läks ülle
Wratti, Jöe (§. 139.), ja sai Rahhoga
tulla senni fui jubba Ranaani-Ma Ra-
jale, Rileadi Må jure; seal sai Laban
nesd tagga. Se olli temmale teada an-
tud kolmandel Päwal pärast nende år-
ratullemist, et Jakob olli põggenend.